20 augustus 1959 Nr 463 9e jaar - 20 blz. WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Mickey magazine

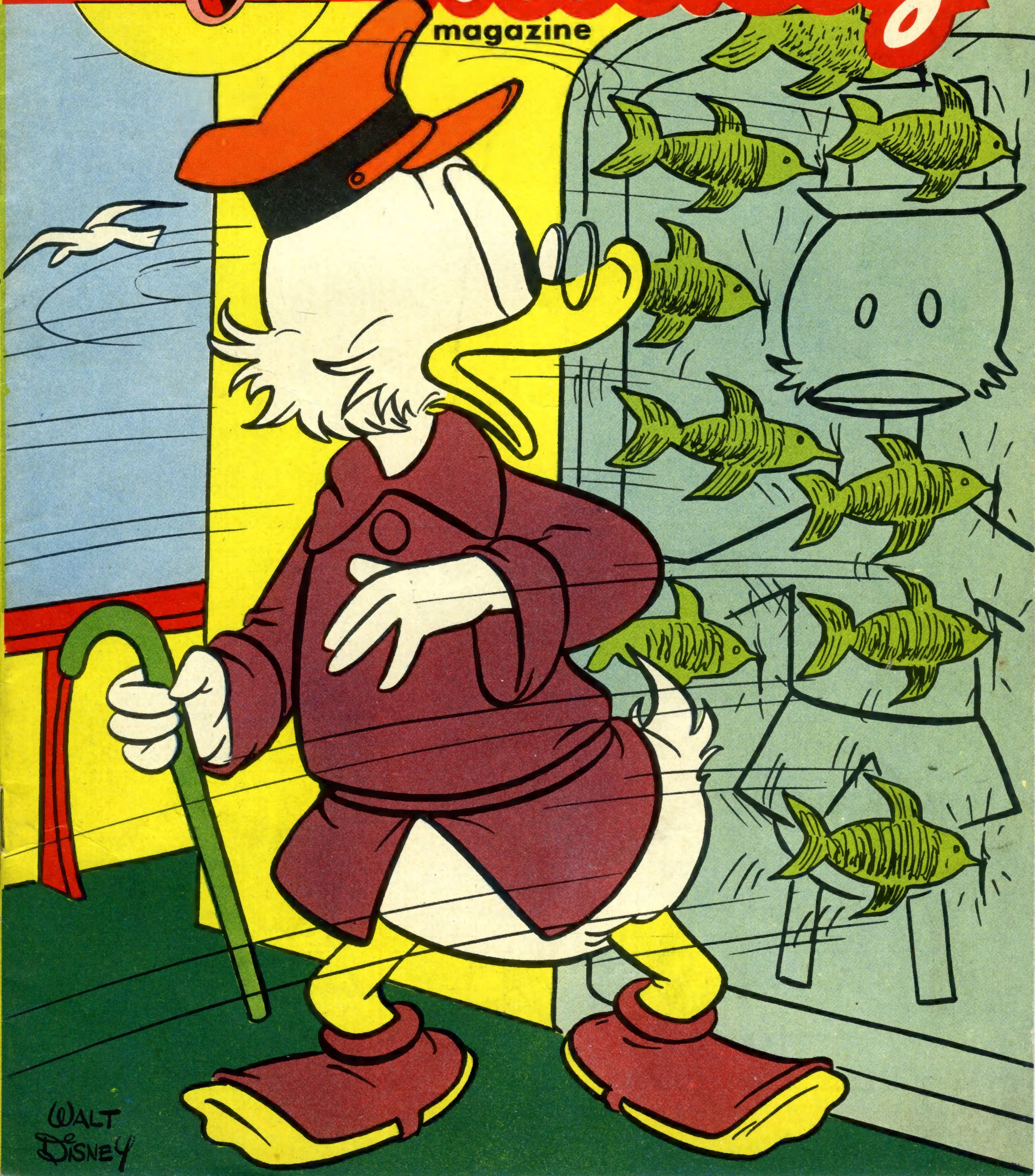

MICKEY ROEPT OP...

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens.

DE bescheidenheid behoort niet tot Seke's deugden, dat bewijst nogmaals volgende anekdote. Samen met Wolfje, heeft hij enkele dagen bij vrienden op 't platteland doorgebracht. Zijn eerste werk was alle laden van de in hun voorbehouden woonvertrekken voorkomende meubelen aan een grondig onderzoek te onderwerpen.

Natuurlijk stuitte die handelwijze Wolfje tegen de borst. Kon hij het echter beletten?

— Maar vader toch! zei hij, wat denkt ge daarin zoal te vinden?

— Weet ik veel, bromde de Wolf, mogelijk een zoek geraakt juweel of enig verloren geld... Men moet nooit 'n gelegenheid om zich te verrijken onbenut laten.

— Zich verrijken door eerlijke arbeid, papa!

— Zwijg, snotaap! Een goede zoon leest zijn vader de les niet!

Hoe Seke echter ook zocht, buiten wat mottebollen vond hij niets. De Wolf, die dat goedje echter nog nooit voordien te zien had gekregen, dacht iets lekkers te hebben gevonden en slokte het op. Twee dagen lang zou hij buikpijn hebben! Hoe dan ook, Seke liet zich door dat tegenvallertje niet ontmoedigen en zette zijn opzoekingen verder door. Hij meende zelfs voortaan op een zekere vergoeding aanspraak te mogen maken.

Als vergoeding vond hij dan een hoopje vodden waaruit hem een stofwolk tegenwaaide, zodat hij onbedaarlijk begon te niezen. Ontmoedigd, dacht hij 'n ogenblik eraan op te geven, toen een klein metalen koffertje zijn aandacht trok. Geen twijfel mogelijk, het was een spaarpot.

Jullie beschrijven hoe verheugd Seke Wolf was, zal wel overbodig zijn, niet? Zijn eerste werk was het slot te forceren. Na een korte inspanning sprong het deksel met een knal open. Een grote vlam sloeg hem in 't aangezicht, zijn snuit deerlijk havenend.

De aldus ontstane herrie trok echter de aandacht van de andere bewoners die haastig kwamen aangelopen. Seke's roetzwarte snuit en het opengebroken koffertje maakten alle verdere uitleg overbodig.

— Ja, zei de heer des huizes, wij wisten dat wij een Grote Boze Wolf op bezoek kregen!

Dit zinnetje vraagt ook geen verder kommentaar. De moraliteit van dit verhaaltje is evenwel dat men zich altijd en overal bescheiden moet tonen. Een lid van Mickey's Club bijvoorbeeld zou nooit zulke narigheden gekend hebben.

Mickey

BEN JE REEDS LID VAN DE CLUB?

GROEPSSPEL

Veelal leent het na-seizoen zich nog beter tot spelletjes buiten dan het seizoen zelf. Ziehier een spel voor hen die graag in de openlucht spelen :

HET AANGEVALLEN KONVOOI

Spelthema : Men is bezig met het aanleggen van een spoorlijn, die de in het hartje van de Far-West gelegen steden Pistol Rock en Horseneck verbinden zal. De lijn strekt zich een paar kilometer verder uit dan de Doodshoofd-canyon. Bandieten vernamen, dat de Far-West spoorwegmaatschappij voornemens is geld en levensmiddelen naar de met de aanleg van de lijn belaste arbeiders te sturen. Hiertoe dient het konvooi door de Doodshoofd-canyon te trekken. De bandieten zijn dan ook van plan het konvooi in de pas op te wachten.

Spelregels : Men verdeelt de deelnemers in twee groepen; die der bandieten en die der konvooi-mannen. Elke konvooi-man draagt op de linker voorarm een wollen draad. In z'n zak draagt hij een papiertje, waarop geschreven staat : 100 dollar, of 50 dollar, of één kilo suiker, enz.

Het speelveld wordt afgebakend, bijvoorbeeld door een weg en een bomenrij. Dit dient minstens 50 m breed te zijn. Nu moet het konvooi, van een der grenslijnen vertrekkend, de andere zien te bereiken, zonder door de op de loer liggende bandieten gevat te worden. Men « vat » een konvooi-man door hem de op z'n voorarm bevestigde wollen draad te ontrukken. De man die « er bij is » staat dan terstond aan zijn overwinnaar, het papier of de in zijn zak zittende papieren af.

Na afloop van het spel, telt men de levensmiddelen en het geld, die hun doel bereikten. De groep die het grootst aantal punten verzamelde, wint het spel. Ziehier bijvoorbeeld het aantal in omloop te brengen papieren voor een groep van 6 tegen 6 : Twee papieren ter waarde van 10 kilo suiker : 10 punten; twee papieren ter waarde van 25 kilo vlees : 20 punten; vier papieren van 1.000 dollar : 100 punten; twee papieren van 500 dollar : 50 punten; twintig papieren van 10 dollar : 10 punten; tien papieren van 1 dollar : 1 punt; twee papieren ter waarde van 1 fles bier : 2 punten. Als het konvooi niet teveel risico wil lopen, mag dit meerdere reizen maken, teneinde niet op eenmaal teveel punten te vervoeren. Den handigsten zal men de meest waardevolle papieren toevertrouwen. Men vermeerdert of vermindert het aantal papieren, naargelang het min of meer grote aantal spelers. Eer het spel begint, zal de spelleider de nagels der spelers onderzoeken, teneinde te vermijden dat de bandieten de voorarmen der konvooi-manschappen openkrabben.

Plan van het terrein

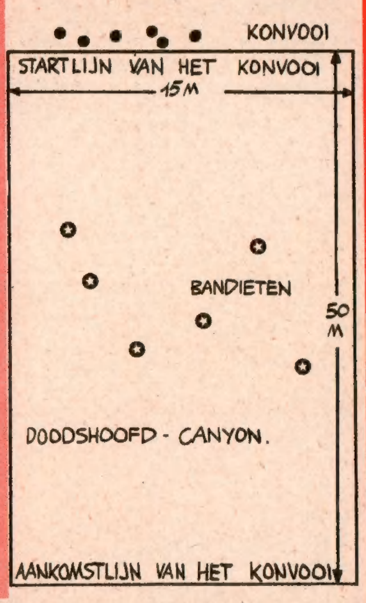

MICKEY MAGAZINE — **Het blad voor grote en kleine kinderen.**

UITGAVEN PONT-LEVIS, N. V.

De briefwisseling en de betalingen moeten aan MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel (P.C.R. nr. 7539.34) worden geadresseerd.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m. (13 nrs)	6 m. (26 nrs)	1 jaar (52 nrs)
België ...... fr.	**75,—**	**145,—**	**280,—**
Belg. Kongo en buitenland ..	**80,—**	**150,—**	**290,—**
Per luchtpost	**. idem vermeerderd met de geldende port.**		

Verantwoordelijke uitgever : H. François PRETE, Gedelegeerde van de Raad van Beheer, Hopstraat 47, Brussel.

© 1959 - WALT DISNEY PRODUCTIONS WORLD RIGHTS RESERVED

KINDERSPEL

KOSTELOZE VACANTIE

KORTE INHOUD : Jeremias MacDuck heeft de kans een onmetelijk landgoed uiterst goedkoop te verkrijgen. Hij gaat het bezichtigen.

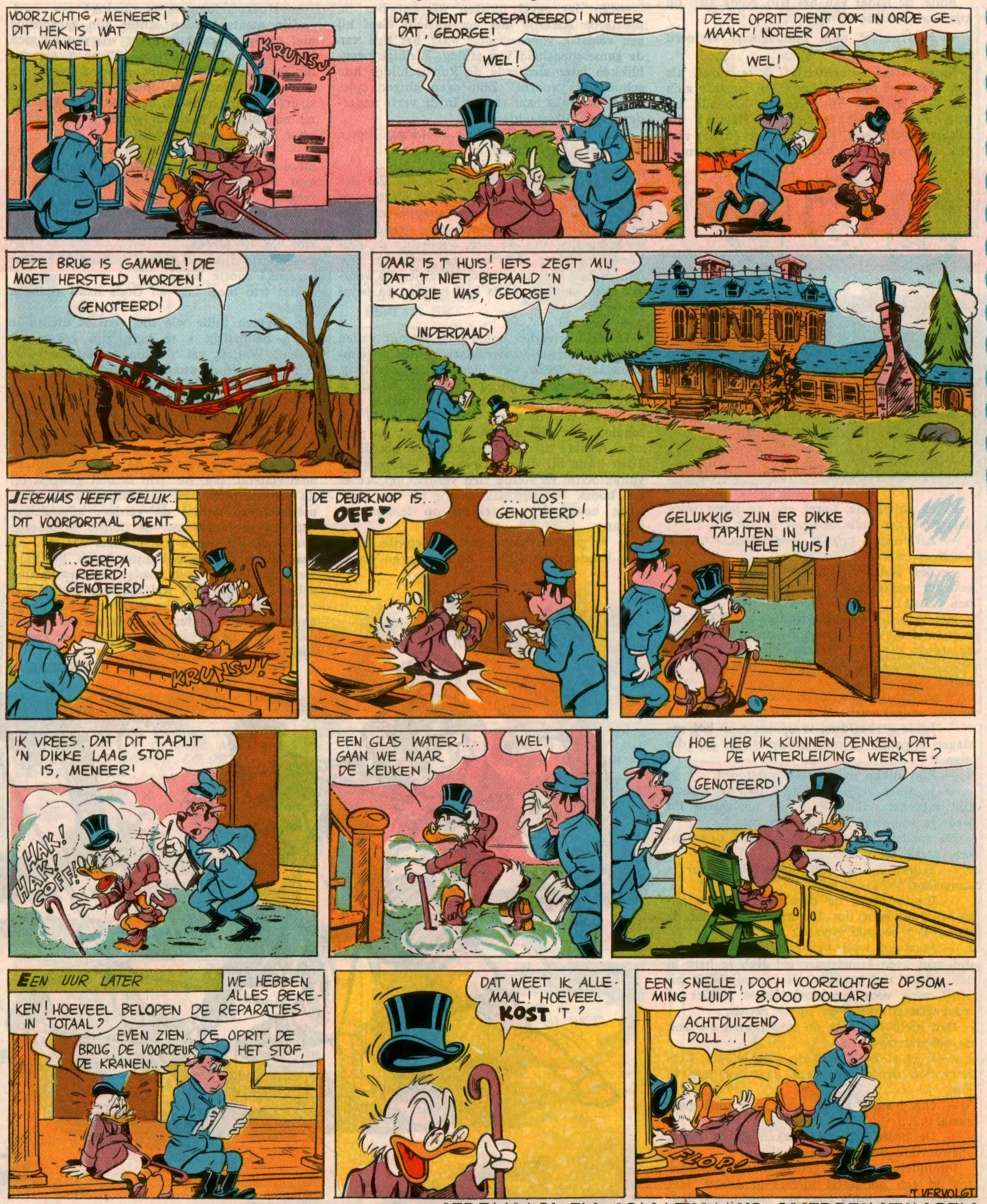

VOLGENDE DONDERDAG : **JEREMIAS' EN JONATHAN'S OVERPEINZINGEN**

De leden van « Het Lustige Klaverblad » luierden aan de voet van een majestueuze den.

— Zeg, maats, ik begin mij hier duchtig te vervelen!

Het was Karel Kwiks die de stilte verbrak. Een kwartier reeds volgde hij het dartele spel der jonge konijntjes op de purpere heide. Thans verdroot hem ook deze bezigheid en verlangde hij naar wat lichaamsoefeningen.

Bolle, de leider van het trio, rolde zich op zijn andere zijde en sprak :

— Eerst moet mijn middagmaal verteerd zijn.

Karel snoof verachtelijk; Bolle stond als een veelvraat bekend, dus... Hij wendde zich dan tot Hendrik Snuggermans hopende bij hem meer sukses te hebben. Helaas! die snurkte luidruchtig. Karel zuchtte en liet zijn blik nogmaals over het landschap dwalen.

DE GEHEIMZINNIGE SCHILDER

Plots ontwaarde Karel een eenzame wandelaar en gaf Bolle een por in zijn zij :

— Afblijven, privaat eigendom, morde laatstgenoemde.

— Zeg, Bolle, daar komt de geheimzinnige schilder waarover wij het deze morgen hebben gehad !

Het woordje « geheimzinnige » werkte stimulerend op onze vriend Bolle in; hij vergat er steeds zijn spijsvertering bij.

— Gossie... je hebt gelijk vent ! Dat is hem !

Hendrik was inmiddels ook uit Morpheus' armen vrijgekomen en grinnikte :

— Jullie verbeelding is opnieuw op hol geslagen ! Wat is er nou geheimzinnig aan die man ?

— Zijn dikke maat keek verstoord.

— Je weet verdraaid goed dat de laatste tijd meerdere diefstallen zijn gepleegd ! En weet je wanneer die zijn begonnen ?

En zonder Hendrik's antwoord af te wachten, sprak hij verder :

— Sedert de dag dat die schilder hier is aangeland !

— En mijnheer de detective gaat nu natuurlijk beweren, dat die arme kunstenaar de dader is ? hoonde Hendrik.

— Maar jij weet net zo goed als ik dat die vent geen kunstenaar is ! Heb je hem al één schets zien maken ? Neen, mijnheer, hij blijft uren voor een doek zitten zonder er maar één streepje verf op te zetten.

Dan hield hij plots op met praten en trok de schouders op.

— 't Is al boter aan de galg je iets diets te willen maken. Je bent daarvoor nog te jong.

— O.K. ! suste Karel, maak nou toch geen ruzie.

— De beste vrienden maken steeds ruzie, antwoordde Snuggermans lachend.

Inmiddels, was de geheimzinnige schilder tot op een hondertal meters genaderd. Het dennebos, enerzijds, en het weelderige heikruid, anderzijds, onttrok de vrienden aan het spiedend oog van de eenzame wandelaar.

Hendrik zei :

— Wel, vermits jullie zoveel belang stellen in die vent, zullen wij hem eens achterna sluipen, maar zo, dat hij ons niet ziet.

De nabijheid van de verdachte belette Hendrik's makkers op een andere manier dan met een hoofdknik hun instemming te betuigen.

— In dat geval moeten wij het bos in, fluisterde Kareltje met een gezicht alsof hij een veldslag voorbereidde waar het heil van de ganse mensheid van afhing. Weinige ogenblikken later slenterde de kunstschilder hun schuilplaats voorbij. Zijn ogen gingen spiedend van links naar rechts. In de verte naderden twee rijkswachters.

Even later dook Kareltje's hoofd van tussen de dennen op, bezaaid met naalden.

— O.K. ! Er achter, jongens !

Het trio zette de achtervolging in. Zij slopen van de ene struik naar de andere, of liepen door de uitgedroogde greppel om elk gerucht te vermijden. Een weinig verder, aan de kromming van de weg, versnelde de eenzame wandelaar plots de pas, zodat het trio moeite had hem te volgen. Kareltje, die vooraan liep, zag hem plots halt houden en beval kortweg :

— Liggen !

De drie vrienden lieten zich languit vallen en bespiedden alle bewegingen van de geheimzinnigaard. Deze was ineens zeer bedrijvig. Uit het strijkgewas diepte hij een schildersezel op en plaatste hem goed zichtbaar aan de kant van de weg. Het palet hield hij schuins vóór zijn aangezicht en met de penselen maakte hij enkele trekken op het doek. Toen legde hij deze voorwerpen neer op een vouwstoeltje en stelde zich verdekt op achter een boom. Uit zijn zak haalde hij een grote witte neusdoek en scheen op iemand te wachten.

— Er gaat iets gebeuren... fluisterde Bolle. Zijn handen kriemelden. Zijn zenuwen waren tot het uiterste gespannen. En... inderdaad er gebeurde iets verschrikkelijks...

Een jongeman kwam puffend aangelopen. Op het ogenblik dat hij de schildersezel langs liep, sprong de verdekt opgestelde kunstenaar hem op de rug. Beiden rolden op de grond en er ontspon zich een hevig gevecht.

Kareltje was opgesprongen en viel op zijn beurt de aanrander aan-

— Hoezee, jongens, er op los !

Zijn maats hadden echter zijn aansporing niet nodig en op hun beurt wierpen zij zich in de strijd. Er vielen rake klappen, waarbij de schildersezel dodelijk gewond werd, en Bolle een bloedneus opliep. Toen hij het slagveld overschouwde, bemerkte hij plots dat zij nog slechts gevieren waren : het slachtoffer had de benen genomen.

— Wel verdraaid, sakkerde hij. Nu nog mooier ! Wij komen mijnheer te hulp en nu gaat hij er vandoor zonder boe of ba te zeggen !

De geheimzinnige schilder grinnikte zachtjes. Hij kroop overeind en klopte zich het stof van de kleren.

— Jullie zijn een bende belhamels zonder hersens ! spotte hij.

Het trio bleef als van Gods hand geslagen staan.

— Weten jullie wie die vent is die jullie zo « heldhaftig » te hulp zijn gekomen ? Neen ? Wel, ik zal 't jullie verklappen : dat is de dief die de streek hier onveilig maakte.

— Maar U dan ? stotterde Kareltje.

— Inspecteur Peeters. Maar kom, ik zal jullie onbesuisd optreden maar vergeten. Ontsnappen kan de boef toch niet, want het bos is helemaal omsingeld.

De inspecteur vertrok, de jongens perpleks achterlatend. Nu, het trio is niet gewoon bij de pakken te blijven neerzitten. In dit geval meenden zij echter de verdere afhandeling van het probleem aan de politie te moeten overlaten. Zij waren van oordeel dat men de zaak langs haar goede kant moest beschouwen; hadden zij geen goede lichaamsoefening gehad ? En de last, wel die was toch enkel voor de inspecteur. Elke zaak heeft een goede en een slechte zijde; neem de eerste en laat de tweede liggen... Dat deed « Het Lustig Klaverblad ».

Piet REYNDERS

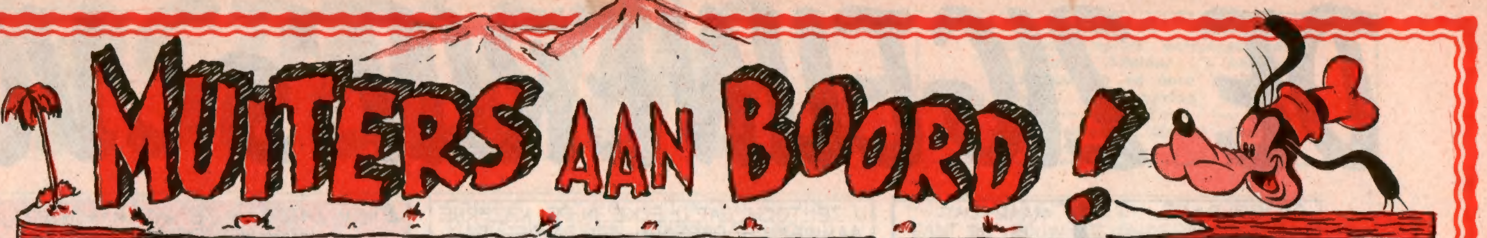

KORTE INHOUD : Dingo, M. Gadabout's secretaris, scheepte zich per abuis op een zeeroversschip in. De twee leden der bemanning willen hun gezagvoerder verraden, die — naar zij menen — hen in de steek wil laten.

VOLGENDE DONDERDAG ; **DE HOED IN DE LUCHTKOKER**

DE ZIGEUNERIN's VOORSPELLING

KORTE INHOUD : Het buskruit van Los Angeles' garnizoen werd door de « Adelaar »'s aanhangers gestolen en door roet vervangen. Op ingeving van don Diego — alias Zorro — ondervraagt sergeant Garcia alle kazerne-inwoners. »

VOLGENDE DONDERDAG : HET DUEL IN DE ROTSEN

DE INCA AFGOD

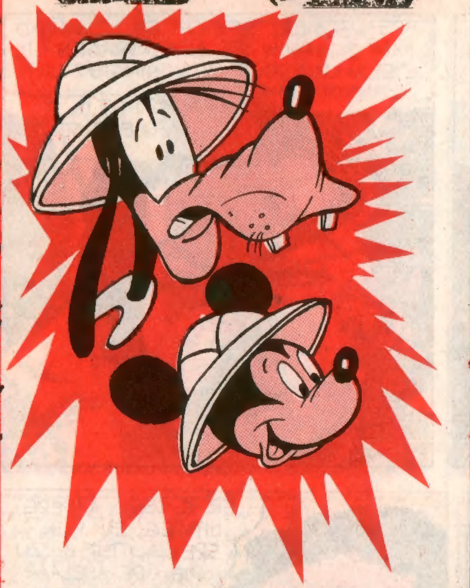

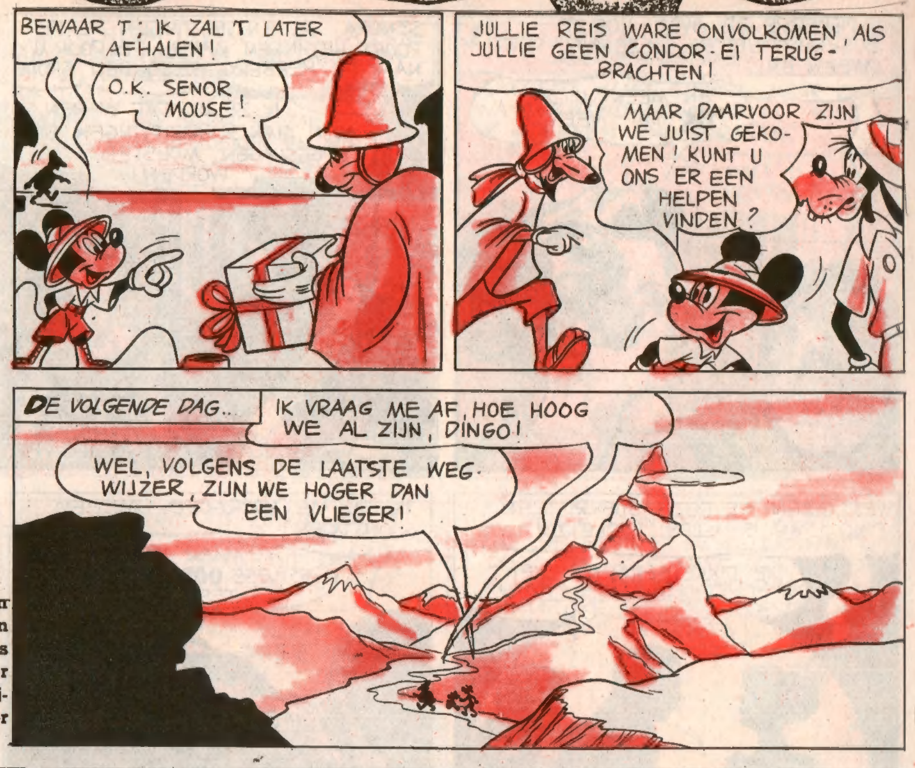

— **KORTE INHOUD :** De bandieten verstopten het door hen gestolen Inca-afgodsbeeldje in een namaak Condor-ei. Zij zijn voornemens dit, door Mickey's en Dingo's toedoen, zonder risico voor hen, de grens te doen overschrijden. Te dien einde, vermomde één hunner zich als gids.

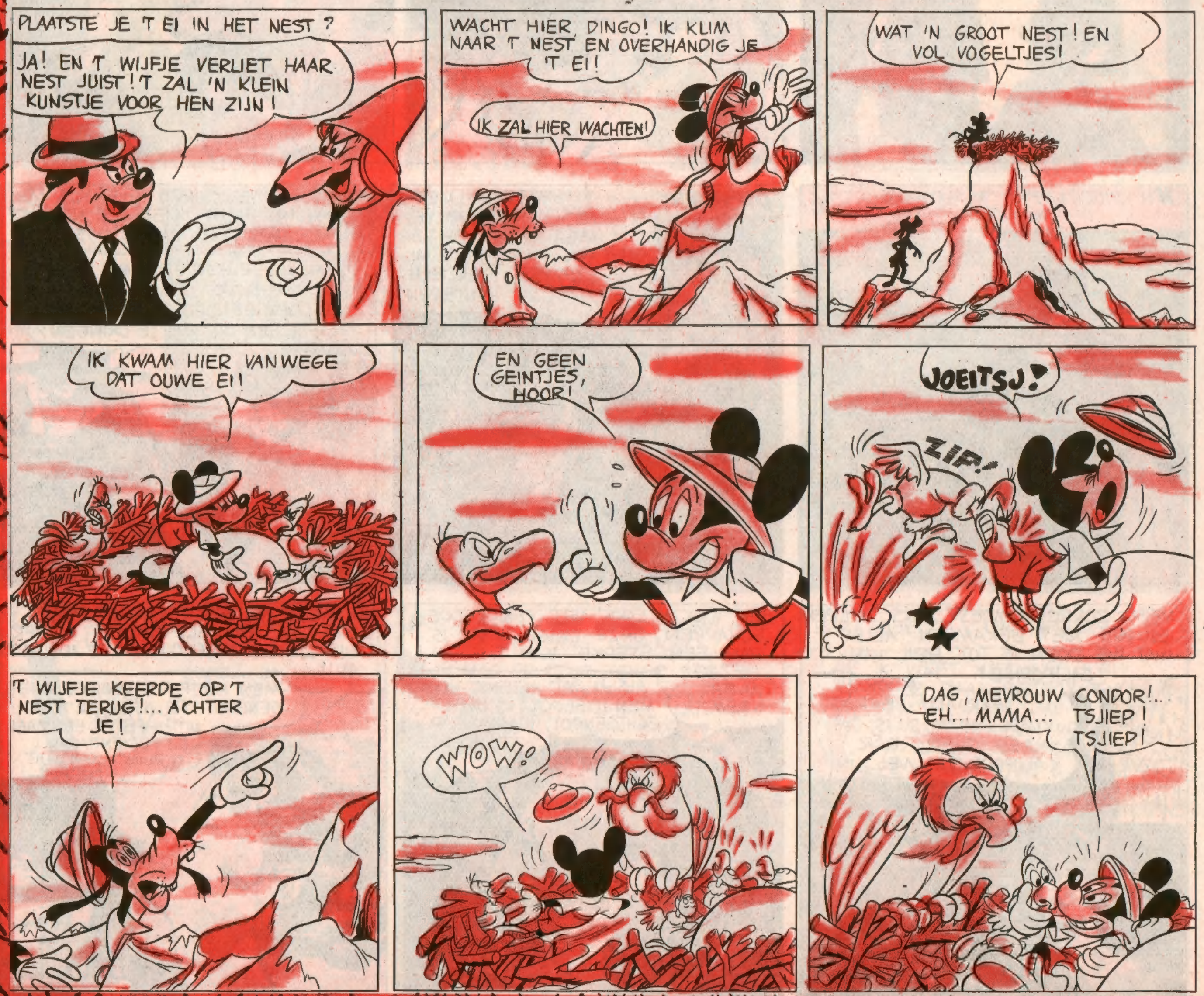

VOLGENDE DONDERDAG : **EEN VERDUIVELD ZWAAR EI !**

KORTE INHOUD : Andy Burnett en de ouwe Joe Crane raakten bevriend. Joe zou willen dat Andy deel uitmaakte van hun stoere bergbewonersgroep, doch om hierin opgenomen te worden, moet de jongeman eerst verschillende beproevingen doorstaan.

VOLGENDE DONDERDAG : **EEN BOODSCHAP VOOR SANTA-FE**

WATTS WATT in AZIË

KORTE INHOUD : In het koninkrijk Boekalistan is onder de leiding van generaal Baghar een opstand uitgebroken. Koning Razul's troepen, aangevoerd door generaal von Billig, moeten steeds verder wijken. De Britse reporter Watts Watt heeft ontdekt dat de Eerste minister Feidi met Baghar onder één hoedje speelt. Feidi heeft Wawa doen ontvoeren.

Twee weken na de aanvang van het offensief der rebellen was zijn plan uitgevoerd. Het leger van von Billig was er in geslaagd zich met een minimum van verliezen terug te trekken. Het bevond zich thans in een boog vóór Sarmaya-Bakor. Baghar's offensief had zijn troepen weliswaar tot in de nabijheid van de stad gebracht, maar hij had zware verliezen geleden en zulks zonder een beslissende overwinning behaald te hebben.

* * *

Toen Watts Watt weer tot bewustzijn kwam, reed de wagen hotsend en botsend over een bergweg. De reporter dacht enkele ogenblikken na alvorens zijn bewakers te ondervragen. Hij was er zeker van dat die lui handlangers waren van dokter Feidi. Maar hoe was deze laatste te weten gekomen welke rol Watts Watt speelde ? Hij wierp een blik op zijn polsuurwerk en stelde vast dat het half zes in de avond was.

Op dat ogenblik uitte de verslaggever van de « Evening Star » een doffe kreet : een bruuske beweging van het voertuig had hem tegen de nochtans gevulde rugleuning geslingerd van de zetel, waarop hij lag, en een felle pijn had zijn schedel doorstoken, op de plaats waar Sari hem had geslagen.

— Wel, wel, merkte Sari op; ik geloof dat onze vriend wakker wordt !

— Let er maar op dat hij braaf blijft, antwoordde Maru. Binnen een tiental minuten zullen we de spelonk van Soleiman bereiken.

— Waarom hebben jullie me ontvoerd ? vroeg Watts Watt, zich langzaam rechtzettend.

— Daar weet ik niets van, antwoordde Sari. Maar we brengen u tot bij iemand, die u waarschijnlijk nauwkeuriger inlichtingen kan bezorgen.

— En wie is die iemand ?

— Soleiman, het hoofd der Oerghis, een stam die in de bergen leeft.

— Is hij het die u opgedragen heeft mij gevangen te nemen ?

— Neen... maar 't is nutteloos mij verder te ondervragen, ik mag u niets zeggen, brak Sari het gesprek af.

Watts Watt drong niet verder aan. Weldra stopte de wagen voor een bouwvallige tempel. Toen hij onder de bedreiging van Maru's revolver uitstapte, zag Wawa dat de bergweg op die plaats doodliep. Hij wierp een blik op het wilde en woestijnachtige landschap rond hem. De wagen stond op een rotsachtige vlakte, op ongeveer tweederden van de afstand tussen de voet van de berg en de top. Beneden kronkelde een weg naar Sarmaya-Bakor toe : de stad tekende zich zwakjes af tegen de horizont, in westerse richting.

De harde stem van Maru rukte de reporter uit zijn waarnemingen.

— Vooruit, op weg ! Wij moeten vanavond terug zijn in de stad !

Sari nam de leiding, gevolgd door Watts Watt. Daarna kwam Maru, de revolver steeds in de vuist geklemd. Het groepje trad de tempel binnen, die sinds lange tijd verlaten scheen. Watts Watt sidderde plots, eraan denkend dat hij daar misschien zijn laatste levensuren moest beleven. Die Soleiman, waarover Sari hem gesproken had, was dat geen legende ? Hadden de twee mannen, die hem ontvoerd hadden, niet de opdracht gekregen hem naar de ruïnes van deze tempel te brengen om er hem zonder meer te vermoorden ?

Doch Sari stapte steeds verder en na een poortje geopend te hebben in de verst afgelegen wand van de tempel klom hij een vochtige trap op. Wanneer Wawa's ogen gewend waren geraakt aan de duisternis, die er heerste, zag de reporter dat de trap was uitgehouwen in de rots zelf en al zeer oud moest zijn. Daarna volgde het groepje een galerij, die ongeveer vijftig meter lang was en slechts karig verlicht werd door enkele in de rotsholten aangebrachte toortsen. Tenslotte bleef Sari staan voor een stevig lijkende poort. Met de heft van zijn dolk klopte hij er herhaaldelijk hard op. Een judas ging open en er verscheen een besnord gelaat voor.

— Wie heeft u naar hier gestuurd ? vroeg het hoofd, wantrouwend.

— Zeg aan Soleiman dat « de dokter hem een grote zieke stuurt ». Niets anders dan deze zin, begrepen ?

— De dokter stuurt hem een grote zieke ? herhaalde de andere stomverbaasd, maar...

— Hou toch op met praten ! Indien je nog lang treuzelt, zal Soleiman je straffen ! Ga naar hem toe ! beval Sari ongeduldig.

Weldra werd de poort geopend en steeds omringd door zijn bewakers drong Wawa in de met toortsen verlichte spelonk binnen. Er bevonden zich enkele gewapende manschappen, die met dobbelstenen speelden, neergehurkt op de grond, of hun geweer kuisten met de traagheid die eigen is aan de volgelingen van Mohammed. Na deze spelonk doorgestapt te zijn kwamen de drie mannen terecht in een andere. Daar stonden talrijke paarden vastgebonden aan grof vervaardigde voedselbakken. Zij moesten dan nog door een derde plaats; deze bevatte een heleboel kisten, beschreven met Japanse of Chinese lettertekens, Watts Watt wist het niet juist. Tenslotte bereikten zij een kleinere maar veel weelderiger ingerichte spelonk. Op rijkelijk versierde en met edelstenen bezette kussens zat een man te roken; hij zag er zowat veertig jaar uit en had een verstandig maar wreed gelaat. De grond was bedekt met de zeldzaamste dierenhuiden en aan de wanden hingen schitterende tapijten. De prachtige pijp, de parfumbranders, het koffiestel op het kleine ivoren tafeltje, waren meesterlijk bewerkte stukken.

Watts Watt kreeg ruimschoots de tijd om al die bijzonderheden in zich op te nemen, terwijl zijn twee bewakers geduldig stonden te wachten tot de man met de pijp zich van hun aanwezigheid bewust wilde worden.

Eindelijk blies hij een laatste lange rookpluim uit en vestigde hij zijn aandacht op Watts Watt.

— Salam, meneer Watt. Ik verwachtte u, zei hij. Ik ben Soleiman, het hoofd der Oerghis...

— Goedenavond, meneer Soleiman, antwoordde de reporter zenuwachtig. Ik zou willen weten waarom ik ontvoerd werd...

— Omdat ik veronderstel, merkte de andere geeuwend op, dat U uw neus in zaken steekt die U niet aangaan.

— En welke zijn die zaken ?

— U vraagt me teveel. Ik voer slechts de bevelen uit, die ik krijg...

— En wat gaat u met mij doen ? vroeg Wawa nog, nauwelijks de woede verbergend die hem overviel.

— Wel, ik ga u laten opsluiten in een cel, waar u slechts uit zult komen als ik dat wens... of indien de persoon, die u naar hier heeft gestuurd, dat wenst... Maar — en hier nam Soleiman een diep bedroefde uitdrukking aan — die persoon heeft me niet opgedragen uw dorst te lessen of u te voeden... Dus denk ik dat u niet levend uit die cel zult komén.

('t Vervolgt.) Lionel SAINT-PIERRE.

JOHN LYNCH OF HET HENNEPVENSTER IN DIENST VAN VROUWE JUSTITIA

In de XVIIIe eeuw leefde er in Zuid-Carolina een zekere John Lynch. Hij was een trouwe dienaar van vrouwe Justitia, functie die vast en zeker geen sinecuur was. Inderdaad, de streek werd door ontvluchte slaven en galeiboeven onveilig gemaakt. De hand op dit gespuis leggen was allesbehalve gemakkelijk.. Eens zijn slag geslagen ging het janhagel zich in de Dismal-Swamp verschuilen. Dit was een uitgestrekt moeras dat even ongezond als gevaarlijk was voor wie er niet thuis hoorde. Weldra traden de schurken zo driest op dat Lynch's medeburgers nog slechts één uitkomst zagen : de arm van het gerecht met onbeperkte volmachten wapenen.

John Lynch, rechter en wetgever tezelfdertijd, maakte van deze volmachten gretig gebruik. Elke op heterdaad betrapte misdadiger, of hij wiens schuld onweerlegbaar vaststond, werd stante pede terechtgesteld. Het is slechts ten koste van die prijs dat Lynch de streek van de boeven verloste.

Doch de lynchwet die — zoals wij daarnet zeiden — slechts in uitzonderlijke omstandigheden tot stand kwam, zou weldra in de Verenigde Staten algemeen worden verspreid. Vanaf dat ogenblik gebeurde het vaak dat de menigte een misdadiger aanhield en hem zonder pardon terechtstelde. Natuurlijk is dergelijke handelwijze niet goed te praten. Zij is eveneens strijdig met de Amerikaanse wetgeving. Doch wat wil je, destijds waren de zeden nu eenmaal ruw, onbeschaafd ! Dergelijke buitensporigheden werden dan ook nooit gestraft...

Wanneer een misdadiger op heterdaad werd betrapt, vooral dan bij moord of brand, werd hij aangehouden en naar de, laat ons zeggen, « Grote Markt » gevoerd waar het gegeupel vergaderde en beraadslaagde. Meestal verschenen dan de magistraten op het toneel en eisten in naam der wet dat de beschuldigde hun zou worden uitgeleverd. Een stemming maakte dan uit of men al dan niet die eis zou inwilligen. Meestal was het antwoord een weigering, waarna de magistraten voor de vorm protesteerden en zich terugtrokken.

De aanwezigen duidden vervolgens een gelegenheidsgerechtsvoorzitter aan, en het geding begon. Men hoorde achtereenvolgens de getuigen ten laste en die ter ontlasting. Hierna vroeg de voorzitter of iemand nog iets ter verdediging van de beschuldigde had aan te voeren. Men luisterde geduldig naar alle verklaringen, waarna over het lot van de booswicht werd gestemd. Eens veroordeeld, werd de beschuldigde dan ook ter plaatse terechtgesteld : men bouwde een schavot en hielp de misdadiger door het hennepvenster uit de wereld.

Ziedaar hoe de lynchgerechten werkten. De voorstelling ervan die wij in sommige Western te zien krijgen strookt dus niet helemaal met de waarheid. Ook wordt de lynchwet heden ten dage in de Verenigde Staten niet meer toegepast. Wel gebeurt het nog dat sommige individuën zichzelf recht willen verschaffen. Doch in dergelijke gevallen treedt het gerecht hardhandig op en roepen de heetgebakende volksrechters ter verantwoording. En ik durf je te verzekeren dat zij het soms erg te verduren hebben...

Wat voorafgaat toont eens te meer aan dat de beste maatregel dan slechts doeltreffend kan zijn, wanneer hij met doorzicht wordt toegepast. En ik mag gelyncht worden als dat niet elken dag opnieuw wordt bewezen.

HET AVONTUUR IS EEN WALVIS

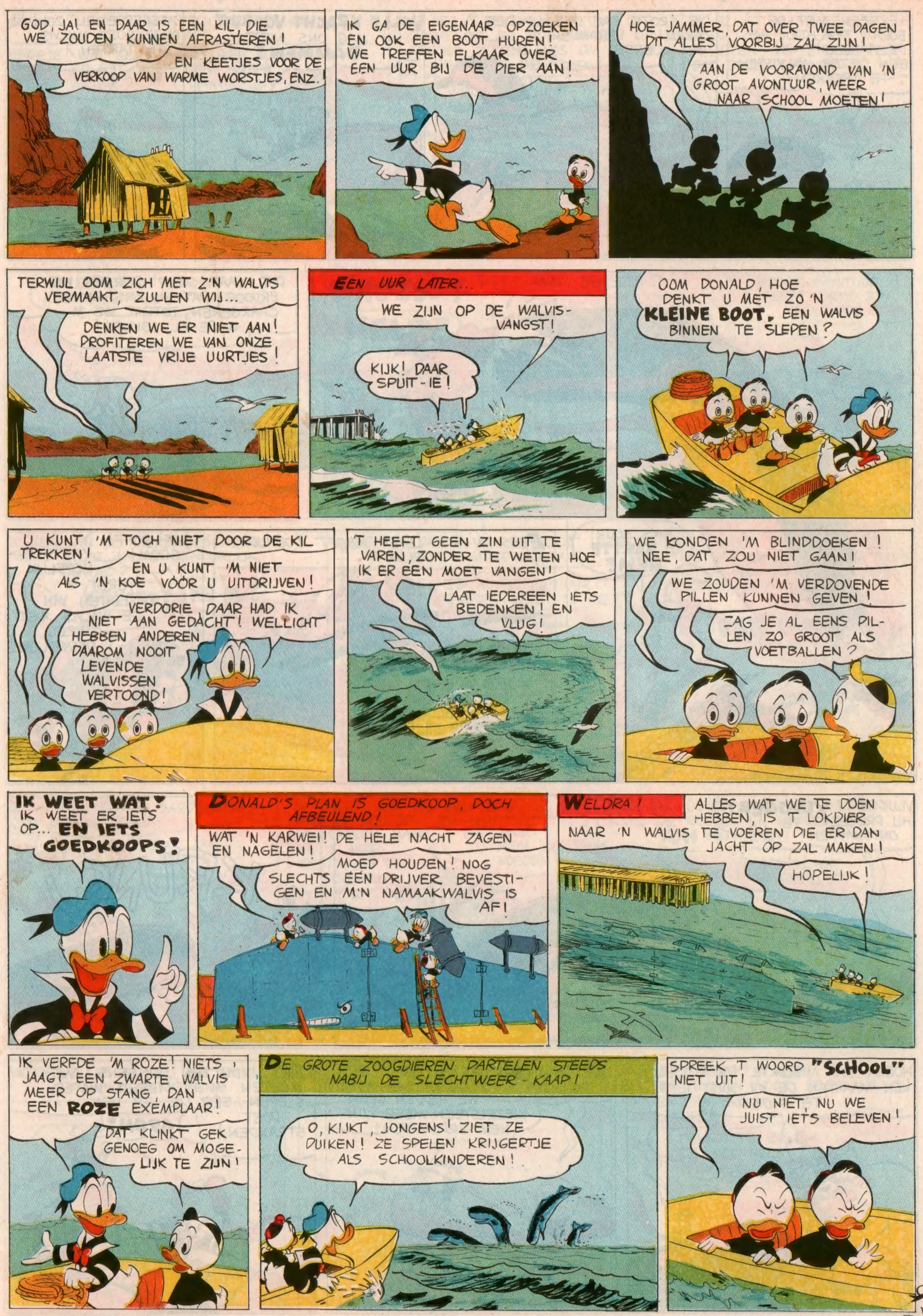

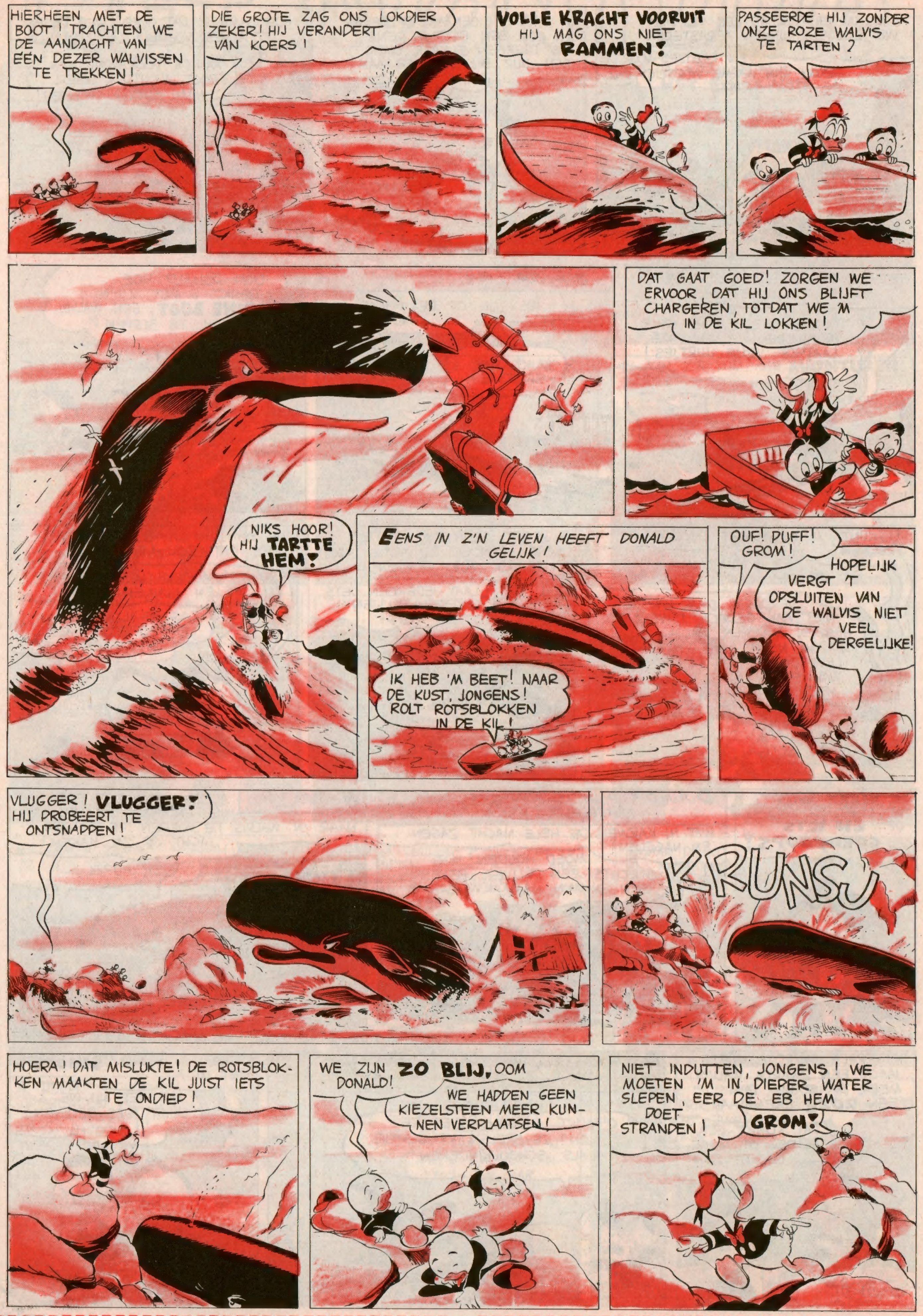
HIERHEEN MET DE BOOT! TRACHTEN WE DE AANDACHT VAN EEN DEZER WALVISSEN TE TREKKEN!
DIE GROTE ZAG ONS LOKDIER ZEKER! HIJ VERANDERT VAN KOERS!
VOLLE KRACHT VOORUIT HIJ MAG ONS NIET RAMMEN!
PASSEERDE HIJ ZONDER ONZE ROZE WALVIS TE TARTEN?
DAT GAAT GOED! ZORGEN WE ERVOOR, DAT HIJ ONS BLIJFT CHARGEREN, TOTDAT WE 'M IN DE KIL LOKKEN!
NIKS HOOR! HIJ TARTTE HEM!
EENS IN Z'N LEVEN HEEFT DONALD GELIJK!
IK HEB 'M BEET! NAAR DE KUST, JONGENS! ROLT ROTSBLOKKEN IN DE KIL!
OUF! PUFF! GROM!
HOPELIJK VERGT 'T OPSLUITEN VAN DE WALVIS NIET VEEL DERGELIJKE!
VLUGGER! VLUGGER! HIJ PROBEERT TE ONTSNAPPEN!
KRUNSJ
HOERA! DAT MISLUKTE! DE ROTSBLOKKEN MAAKTEN DE KIL JUIST IETS TE ONDIEP!
WE ZIJN ZO BLIJ, OOM DONALD!
WE HADDEN GEEN KIEZELSTEEN MEER KUNNEN VERPLAATSEN!
NIET INDUTTEN, JONGENS! WE MOETEN 'M IN DIEPER WATER SLEPEN, EER DE EB HEM DOET STRANDEN!
GROM!

DOCH 'T EBTIJ LAAT HEM INDERDAAD OP 'T DROGE!
HEREJE! WAT GEBEURDE ER MET ONS DIEPE WATER?
WAS HIER "UBERHAUPT" DIEP WATER AANWEZIG?
IK HEB 'T NIET NAGEMETEN! IK DACHT DAT ER BIJ LAAGTIJ GENOEG WATER WAS, OM DE WALVIS TE BEDEKKEN!
WELNU, JE HEBT 'T MIS! EN HET WATER DAALT STEEDS!
ER BLIJFT MAAR ÉÉN TE DOEN Z'N HUID MET WATER BEGIETEN, OM TE BELETTEN, DAT DEZE SPRINGT!
ALLEMACHTIG! WAT 'N KOLOSSALE HUID!
WHOESJ!
HELP!
WAT DEKSELS?
IK GOOT PER ONGELUK 'N EMMER WATER IN Z'N SPUITGAT!
GROOT AVONTUUR HEEFT SOMS Z'N KEERZIJDE!
THOENK
IK BEN VAN DE DIERENBESCHERMING! WERD DEZE WALVIS BEHOORLIJK GEVOED?
GEVOED?... NU AL?
MEENT U, DAT HIJ VAN DE LUCHT LEEFT? WAAR IS Z'N MONDVOORRAAD?
IK HEB 'M PAS EEN UUR! BUITENDIEN WEET IK NIET, WAT HIJ EET!
EEN WALVIS VAN DEZE AFMETING EET ONGEVEER EEN TON INKTVIS PER DAG! EN ZE ZIJN VOORTDUREND HONGERIG!
EEN TON?
IK HEB 'N BLIKJE SARDIENTJES! ZOU DAT HELPEN?
HIJ SPRAK VAN INKTVIS!
IK DACHT, DAT HIJ ZELF Z'N VOEDSEL ZOU OPSCHARRELEN, MAAR HIJ IS HIER GESTRAND TOT HOOGTIJ!
DAT MOET U HEM VOEDEN!
JOJO EN LOEKIE, GAAT MET NETTEN NAAR DE ROTSEN EN VANGT EEN TON INKTVISSEN!
GOSSIE! WAT 'N EETLUST!
VICTOR, BLIJF HIER BIJ ME OM Z'N HUID TE NATTEN!
GOED!
IK HEB NOOIT GEWETEN, DAT VISSEN ZÓ AFMATTEND WAS!
NOG IETS, EEND! U MOET 'N GROTER BASSIN VOOR DEZE WALVIS GRAVEN! ANDERS WORDT HIJ HELS!
TENSLOTTE ZAL IK NOG HELS WORDEN!

ons compleet verhaal

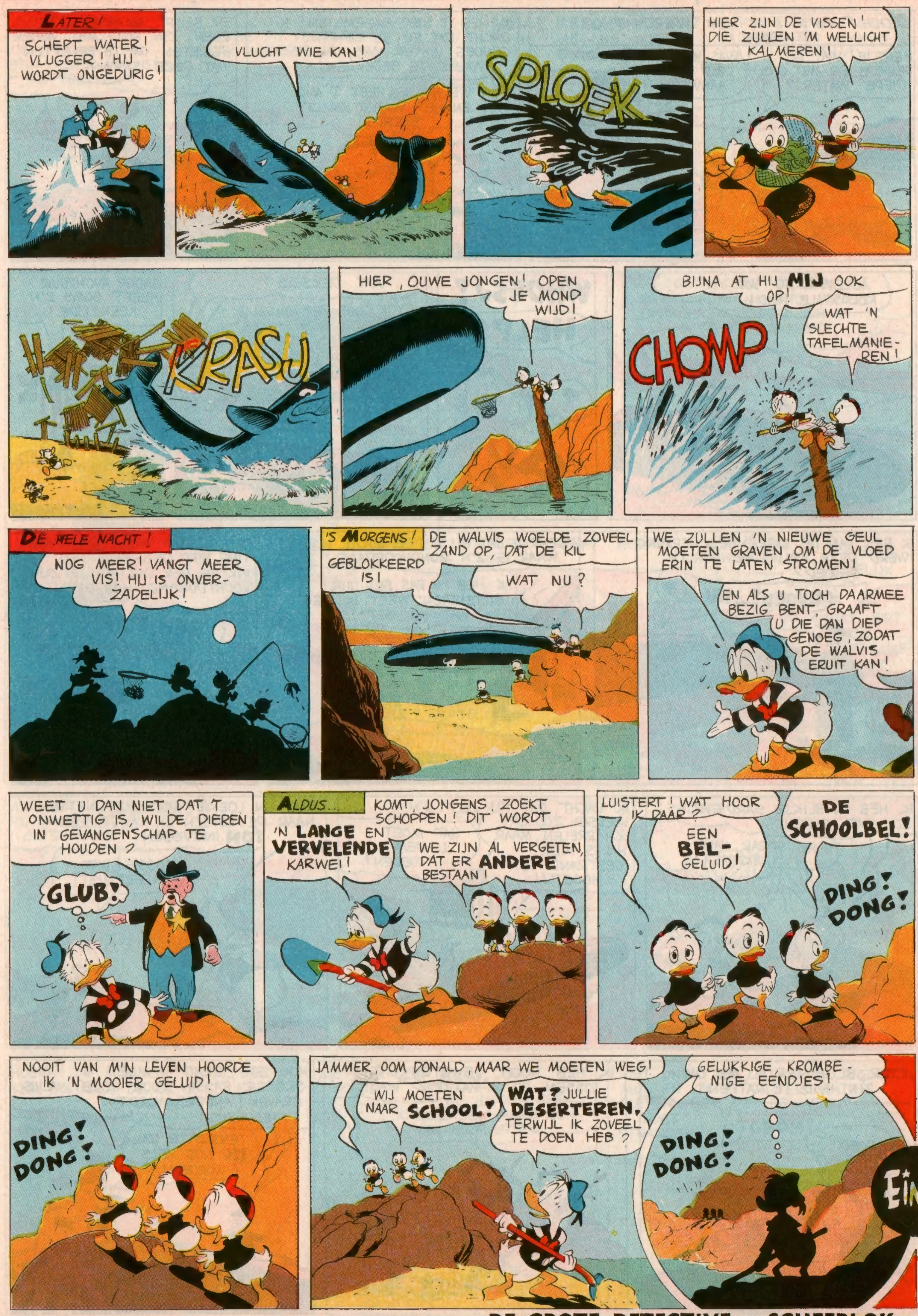

VOLGENDE DONDERDAG : **DE GROTE DETECTIVE « SCHEERLOK »**

Kruiswoordraadsel

HORIZONTAAL

1. Eerste vier letters van tennisspel dat oorspronkelijk op grasbanen werd gespeeld; Anijslikeur; Drie letters van Eland; Tegenover (afk.); Naam van kalief omgekeerd. - 3. Grote domoor. - 4. Haven in Egypte : Port... - 5. Titel der kaliefen; Afzonderlijk vertrek. - 6. Zeehond; Vorm van rollen. - 7. Zaniker. - 8. Belasting op zaken die als weelde beschouwd worden. - 9. Algemeen Beschaafd Nederlands (afk.); Hoc Tempore (afk.); Nederlands riviertje in Rijnland. - 10. Superlatief van goed; Gemeente in Brabant.

VERTIKAAL

1. Grappig; Kwabaal. - 2. Mohamedaanse voornaam; Ingenieur (afk.); Drie letters van Ebbe. - 3. Molens om te walsen. - 4. Zweeds vliegtuig- en automerk. - 5. Vorm van mikken omgekeerd; Zijne Doorluchtige Hoogheid (afk.). - 6. Niet jong; Vlaamse economist : Lodewijk de ... - 7. Vier eerste letters van Zuid-Amerikaanse neusbeer. - 8. Gaas van nikkeldraad. - 9. Ledige; Luitenant (afk.); Kast. - 10. Een deel van sanatorium; Anagram van roes.

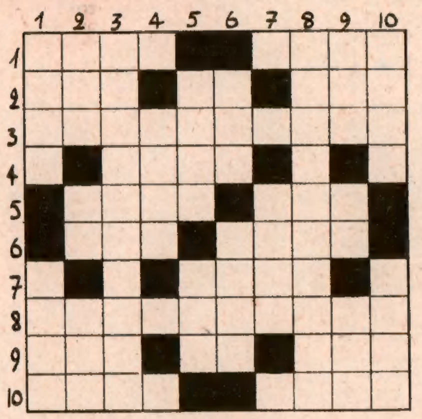

Waar of niet ?

1. **Flanken** is een aanval ter zijde dekken.
2. De **rioel** is een sierlijk gevormd flesje.
3. **Piketten** is piketten plaatsen.
4. De **bincher** is een vissoort.
5. De **volapük** was de voorloper van het esperanto.
6. Het **eslook** is een sjalot.
7. De **espagnole** is een Spaanse dans.
8. De **etstoel** is een hoge stoel gebruikt bij het etsen.
9. De **schermkap** is een scherm gedragen bij het duelleren.
10. Wanneer men **sneu** kijkt is men teleurgesteld.

Oplossingen : 1. Mis : Flanken wordt gezegd van schaaltjes die in de flank staan, d.w.z. dat zij zo staan dat alles een harmonisch geheel vormt. - 2. Mis : Het is een klein pinakel, of torentje in de Gotische bouwkunst. - 3. Mis : Het is kaarten. - 4. Mis : Het is een schrandere, levendige soort van honden, buitengewoon belust op jagen. - 5. Juist. - 6. Juist. - 7. Juist. - 8. Mis : Het is een voormalig hoog gerechtshof in Drente, in 1791 ontbonden. - 9. Mis : Het is een bedrijfsvorm bij bosuitbating, waarbij ter verjonging van het bos en ter bescherming van deze verjonging een deel van de bomen, regelmatig over het terrein verdeeld, blijft staan. - 10. Juist.

RAADSELS

Mijn eerste is een sappige rode steenvrucht.
Mijn tweede is een voegwoord.
Mijn derde is een tand.
Mijn geheel is een appelvink.

* * *

Mijn eerste is gedwee.
Mijn tweede is een oude lengtemaat.
Mijn derde is de voormalige inham van de Zuiderzee.
Mijn geheel is een constructie.

* * *

Mijn eerste is een zeelt.
Mijn tweede kan niet gaan.
Mijn geheel is het jong van een schaap dat in huis wordt grootgebracht.

* * *

Mijn eerste is een schop met de voet.
Mijn tweede is een oude lengtemaat.
Mijn derde behelst de graankorrels.
Mijn geheel is een ooievaar.

Oplossingen : 1) KERS - EN - BIJTER; 2) MAK - EL - IJ; 3) LEP - LAM; 4) LEP - EL - AAR.

LACHEN IS GEZOND

BIJ DE KAPPER

Een heer komt een kappersalon binnen, 'n klein meisje aan de hand leidend.

— Knippen en scheren a.u.b., zegt hij.

Als de barbier klaar is met zijn werk, zegt het heerschap :

— Ik moet nog even een boodschap doen, wilt U inmiddels het kleintje frictionneren?

— Zeker, Mijnheer, antwoordt de ambachtsman beleefd. Kom kleintje.

Doch één uur later komt de klant nog niet opzetten. De kapper wordt ongeduldig en zich tot het kind richtend :

— Je vader blijft lang weg, liefje !

— O ! maar dat was mijn papie niet, Meneer.

— Je oom dan...

— Ook niet, Meneer. Dat is iemand die tegen mij gezegd heeft : « Wil je lekker ruiken, liefje? Ja? Kom dan maar 's mee ! »

EERST ZIEN...

— Ik probeer een postduif met een specht te kruisen.

— Wat wilt U daarmee aanvangen ?

— Dan kan de duif aankloppen als ze met een boodschap komt.

EEN GOEDE BERGPLAATS

Jantje heeft zich tegoed gedaan aan een heerlijke roomtaart. Moeder komt thuis en zoekt tevergeefs naar het gebak. Ogenblikkelijk heeft zij vermoedens tegen zoonlief. Ondervraagd, antwoordt deze laatste :

— Natuurlijk heb ik de taart opgegeten, moeder. U had mij toch gezegd dat ik haar moest opbergen waar geen vlieg eraan kon komen !

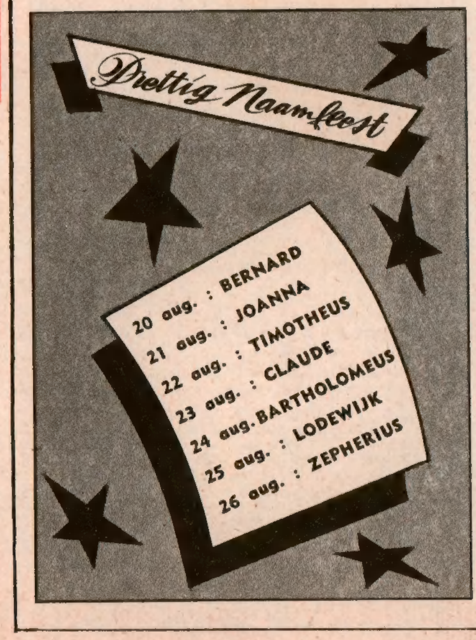

IETS VOOR DE NIEUWSGIERIGEN

● De stad Angkoris is ruim 500 jaar in de Cambodjaanse rimboe begraven gebleven alvorens Franse geleerden haar grondvesten ontdekten. Tijdens haar glorietijd, telde zij meer dan één miljoen inwoners; van de IXᵉ tot de XVᵉ eeuw was zij de hoofdstad van het machtige Khmerrijk. Door de Siamezen (eertijdse Thaïlanders) uitgeplunderd, werd zij verlaten.

● Het Chinees kan men gemakkelijk leren spreken; schrijven is echter moeilijker. De literaire taal omvat niet minder dan 60.000 lettertekens. Het Baskisch, daarentegen, is de taal die het moeilijkst zonder accent kan worden gesproken.

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd noch in huur gegeven worden.

Wens je GOED te schrijven?

Schrijf dan niet op eender welk briefpapier, maar gebruik het mooiste, d.w.z. Mickey's briefpapier. Het bestaat in volgende grondtinten : wit, blauw, lichtgeel, zalmkleurig, en is met vijf verschillende vedetten uit Disney's films opgesmukt. Om het te bekomen, volstaat het op P.C.R. nr. 7539.34 van « Mickey Magazine », Hopstraat 47, te Brussel, 7,50 fr te storten voor een kaft (pochette) met 5 bladen en 5 omslagen of 25 fr voor de luxe-doos met 10 bladen en 10 omslagen. Onze buitenlandse vriendjes kunnen deze bedragen per internationale postwissel storten aan voornoemd adres.

DE BIGGETJES...

...zijn voor de Amerikaanse kinderen de meest gewone vorm van spaarpot. Door een gleufje laten zij alle centen die zij van suikerooms en tantes krijgen, erin glijden. Maar jullie spaarpot, dat is Mickey's lidkaart. Elke week plakken jullie de op pagina 20 verschijnende bonnetjes erop. Eens de kaart volledig volgeplakt, sturen jullie ze op aan « Mickey Magazine », Hopstraat 47, Brussel 1. Aldus bekomen jullie de prachtige getrouwheidspremie.

DE VLIEGENDE HOLLANDER

KORTE INHOUD : Oom Jeremias doorsnuffelt oude documenten, op zoek naar de « Vliegende Hollander », een met goud beladen schip, dat in de XVII° eeuw nabij Kaap de Goede Hoop verging, en waarvan het wrak nooit teruggevonden werd.

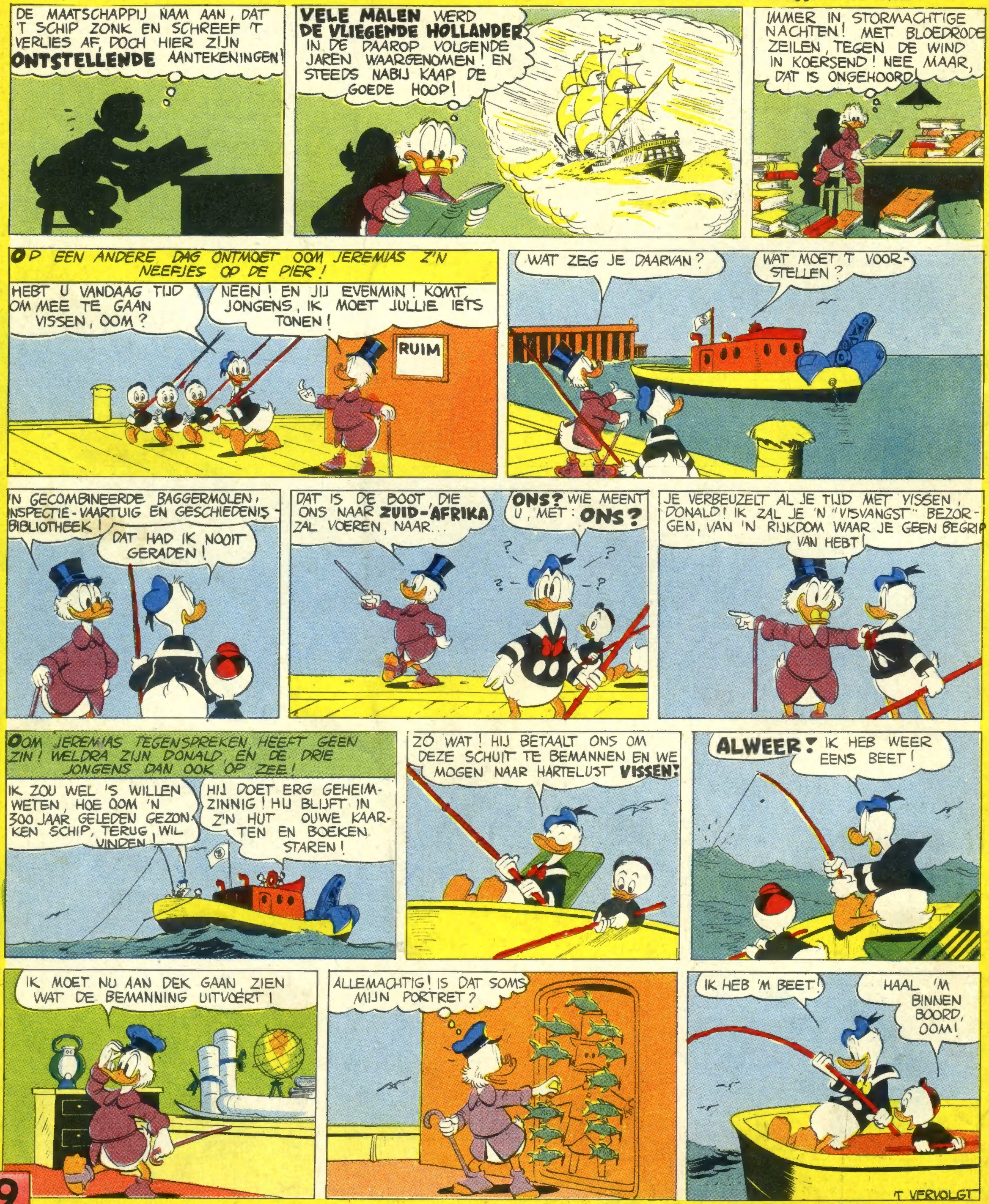

VOLGENDE DONDERDAG : JEREMIAS' SLUWHEID

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.